

[Miljøministeren]

problem, vi diskuterer, i enighed her i folketinget.

Der kom nogle enkelte bemærkninger, som jeg alligevel vil kommentere lidt. Der var først spørgsmålet om de undersøgelser, der eventuelt skulle foretages, enten af levnedsmidler, som jeg har foreslået det, eller af modermælken, og der blev sagt, at undersøgelsen af levnedsmidler ikke var særlig relevant. Fru Lone Dybkjær var også inde på spørgsmålet om vigtigheden af i alt fald at få gang i modermælksundersøgelsen.

Som man måske husker, udtrykte jeg efter udsendelsen noget i retning af en meget positiv fornemmelse af, at sundhedsstyrelsen var parat til – sådan forstod jeg det – at gå med ind i undersøgelsen af modermælken. Men det, der er problemet, også når vi har taget undersøgelsen af komælken op, er jo for det første at konstatere, hvor det er, vi har udslippene fra. Vigtigt er det da at få undersøgt dioxinindholdet i modermælk, men for mig er det vigtigere så hurtigt som muligt at få stoppet årsagen til, at det kommer der. Det er det, vi må koncentrere os om.

Men når man vurderer ud fra komælksundersøgelsen, er det netop for at få konstateret gennem komælken, hvor stort udslippet er fra det forbrændingsanlæg, som koen er placeret i nærheden af. Man bruger altså komælksundersøgelsen til at lokalisere mængden af udslippene.

Går vi nu over i modermælksundersøgelsen, støder vi på nogle vanskeligheder, og det er, hvilke forudsætninger der er for den undersøgelse, der her er foretaget. Hvor har man opholdt sig? Vel kan kosten være nogenlunde konstant – nu skal jeg lade være med yderligere at sammenligne – men næppe mere end det, vi talte om før. Og der er jo andre ting, der kan være ukonstante. Har de kvinder, hvoraf der nu foreligger undersøgelser, været placeret i nærheden af et forbrændingsanlæg? Den ene, blev det oplyst – uden nærmere at gå ind på baggrunden: København, Sydsjælland, hvilke forudsætninger? Men når der er konstateret dioxin, må i alt fald for mig spørgsmålet melde sig: kunne det ikke tyde på, at der er dioxin andre steder end lige omkring forbrændingsanlæg? Det var baggrunden for, at jeg omgående bad om at få sat undersøgelser i gang af levnedsmidlerne i almindelighed: grønsager, kartofler, og hvad der ellers kan være. Korn

må dog være ramt af luftforureningen, hvis den er almindelig. Derfor vil jeg tilbagevise, at en undersøgelse af levnedsmidler ikke er særdeles relevant at foretage for yderligere at få fat på alvoren i det her.

Hr. Hjortnæs var inde på, at vi var bagefter, og så vidt jeg forstod af det korte resumé, gjaldt det stort set i alle miljøsager. Skovene dør omkring os, flyveasken kan vi ikke finde ud af. For 10 år siden kom der en rapport fra miljøstyrelsen angående dioxinudslippet i Seveso; så skete der ikke mere.

Nu ved jeg ikke rigtig, hvordan jeg skal opfatte det, for jeg skal jo ikke tage ansvaret for, hvad der ligger 2½ år tilbage, men jeg må da nok sige, at når vi tænker på, hvad der er sket de sidste 2½ år, synes jeg, det var et dårligt valgt eksempel, at vi skulle være bagud i Danmark vedrørende forureningen, for vi er jo netop det land, der er gået i spidsen for verdens nationer for at få nedbragt forureningen. I 1984 fik vi rapporten. Forskellige initiativer er taget fra min side for at få klarlagt dette nye stof – om jeg må udtrykke det sådan – vi her har fat på.

Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at sige, at vi er bagud. Men vi er blevet ramt af en forureningskilde, som delvis har været ukendt for os, de sidste år – i alt fald med hensyn til, hvordan vi skulle tage fat på den. Nu er der taget fat på den.

Ministeren kan da ikke være tjent med at lade de to modermælksundersøgelser stå alene, siger man. Nej, som jeg lige nævnte før, kvitterede jeg omgående med at sige, at det var glædeligt, at sundhedsstyrelsen nu ville være med til at undersøge de ting, også modermælken. Derudover tog vi initiativ til at få levnedsmidler undersøgt.

Jeg tror, det er vigtigt, som det også har været fremhævet, at der ikke i denne debat trækkes ting frem, der kan virke unødigt skræmmende på mødre, skabe frygt og måske føre til handlinger fra politisk hold, der viser sig ikke at være rigtige. Derfor er jeg meget glad for den tone, der har været i debatten her, hvor det klart siges, at nu skal vi have de relevante, de nøgterne vurderinger frem, så vi kan nå at få klarlagt så hurtigt som muligt, hvad det er for noget, vi har med at gøre, og hvordan vi skal få klaret det.

Det var, ligesom hr. Hjortnæs sagde: brug nu ikke for lang tid til alle disse undersøgelser, for derefter at slå fast: vi må erkende, at